

CZY MOJE DZIECKO BIERZE NARKOTYKI? NIEPOKOJĄCE OBJAWY – JAK NA NIE REAGOWAĆ?

Po czym poznać, że dziecko bierze narkotyki? Jakie objawy, zmiany w wyglądzie i zachowaniu dzieci i młodzieży powinny wzbudzić niepokój rodziców i nauczycieli? Z jakich akcesoriów korzystają narkomani i osoby eksperymentujące ze środkami psychoaktywnymi?

I. Wygląd zewnętrzny

- brak dbałości o wygląd, zwłaszcza jeśli wcześniej dziecko przywiązywało do tego wagę
- zaniedbanie higieny osobistej
- nowy styl ubierania się, np. typowy dla określonej subkultury
- nagły spadek masy ciała lub jej szybki wzrost
- przekrwione oczy, zaczerwienione powieki
- częste krwawienia z nosa
- chroniczny katar
- źrenice nadmiernie zwężone lub rozszerzone, niereagujące na światło
- słodko-kwaśne zapachy włosów, ubrania i oddechu dziecka
- ślady po ukłuciu
- ślady krwi na odzieży

II. Zachowanie

- zachowania dziwne, odbiegające od normy, niekontrolowane, ruchy ociężałe lub wprost przeciwnie – gwałtowne
- wahania nastrojów bez widocznej przyczyny (od euforii do smutku, od rezygnacji, wycofania po silne pobudzenie, agresję)
- zmiana zainteresowań
- izolowanie się od domowników, zamykanie się w pokoju
- problemy z mową, których wcześniej nie było (niewyraźna, bełkotliwa, jąkanie się)
- wydawanie nieartykułowanych dźwięków lub powtarzanie jednego słowa czy ciągu słów
- powtarzający się brak kontaktu z otoczeniem – wpatrywanie się w jeden punkt, niereagowanie na pytania, odpowiadanie z opóźnieniem, niezrozumienie pytań
- kłopoty z pamięcią
- skłonność do ryzyka, zachowań niebezpiecznych
- zaczepianie obcych ludzi
- problemy z koordynacją, zachowaniem równowagi
- nienawiązywanie kontaktu wzrokowego z osobą, z którą się rozmawia
- kłopoty ze snem (bezsenna)

III. Podejrzane akcesoria

- opakowania po lekach
- małe torebki foliowe, zwłaszcza zawierające proszek, kryształki, susz (np. wysuszone liście)
- fifki, fajki, bibułki
- igły, strzykawki, opaski uciskowe
- klej w tubach, słoikach, workach foliowych

- palnik
- opalona folia aluminiowa

IV. Co należy zrobić, jeśli zauważyliśmy niepokojące objawy, zachowania lub znaleźliśmy coś podejrzanego?

- Zwrócić się o pomoc do psychologa lub pedagoga szkolnego – podpowiedzą, gdzie szukać pomocy.
- Porozmawiać z dzieckiem – musi to być spokojna rozmowa, a nie awantura. Poprosić o wyjaśnienia, zapytać, co się dzieje, dlaczego, jak długo. Trzeba zapewnić dziecko, że chcecie mu pomóc, że może na Was liczyć.
- Jeśli znaleźliśmy jakąś substancję, należy ją zabezpieczyć.
- **Konieczne udać się do poradni uzależnień**, gdzie m.in. można zbadać zabezpieczoną substancję i zrobić dziecku test, a przede wszystkim uzyskać specjalistyczną pomoc.

NARKOMANIA TO POWAŻNA CHOROBA. NIE MOŻNA JEJ LECZYĆ DOMOWYMI SPOSOBAMI. KONIECZNA JEST POMOC PSYCHOLOGICZNA I MEDYCZNA!